

ผลงาน/นวัตกรรมวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Best Practice for Active Learning)

ชื่อผลงาน	การพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ การแสดงรำวงมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565
ชื่อเจ้าของผลงาน	นายปฐวี พุดใหญ่
โรงเรียน	เมืองหลังสวน
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
โทรศัพท์	077582153

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของชาติ มีคุณค่าสูงส่งและบ่งบอกถึงความเป็นอารยชาติ โดยเฉพาะการแสดงโขน ละคร จึงเป็นศิลปะที่แฝงไปด้วยภูมิปัญญาไทยซึ่งชาวโลกทุกคนควรจะได้สัมผัสและรับรู้ได้ ศิลปะการแสดงของไทยเชื่อกันว่ามีพื้นฐานมาจากเหตุสำคัญ 2 ประการคือ ประการที่1 เกิดจากพื้นฐานอารมณ์สะท้อนใจของมนุษย์ ประการที่2 เกิดจากความเชื่อทางศาสนา (พินดา สิทธิวรรณและคณะ, 2542: น.1) ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะโดยเน้นที่ความเพลิดเพลิน นิยมยินดี ซาบซึ้งแก่ผู้ชมรวมทั้งความคิด สติปัญญา ความงามทางสุนทรียภาพ (อมรา กล้าเจริญ , 2542 : น.1) รูปแบบศิลปะการแสดงของไทยได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับ ทั้งในแนวของศิลปะพื้นบ้านหรือเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่า การแสดงพื้นบ้านและศิลปะที่อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือพระอุปถัมภ์ของพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกัน ในชื่อว่าศิลปะราชสำนักหรือการแสดงในราชสำนักซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบนาฏศิลป์ประเภท โขน รำ ละคร และละคร (พินดา สิทธิวรรณและคณะ, 2542: น.1)

นาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นไทย ที่มีมาตั้งแต่ช้านาน และได้รับอิทธิพลแบบแผนตามแนวคิดจากต่างชาติเข้ามาผสมผสาน และนำมาปรับปรุงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีความวิจิตรงดงาม ทั้งเสื้อผ้าการแต่งกายลีลาท่ารำนตรียุทธประกอบและบทร้อง นอกจากนี้การแสดงนาฏศิลป์ไทยยังเกิดจากการละเล่นพื้นบ้าน วิถีชีวิตของชาวไทยในแต่ละภูมิภาค

นาฏศิลป์ไทย มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทย นักเรียนนาฏศิลป์ทุกคนต้องอดทน และต้องมีความพยายามในการฝึกซ้อมเพราะตัวละครในการแสดงนาฏศิลป์ไทยประเภทโขนนั้นมีต่างชนิดกัน จึงต้องอาศัยทักษะ การฝึกฝนเพื่อความชำนาญไว้ใช้ในการแสดงและเพื่อที่จะได้รักษาศิลปะประจำชาติไทย ปัจจุบันได้มีวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทำให้เด็กสมัยใหม่นี้อาจจะไม่ค่อยรู้จัก

การแสดงนาฏศิลป์ อย่างโขน ละครรำ เป็นต้น ดังนั้นกระตุนี่จึงมุ่งให้ผู้คนรู้ถึง ความรู้เบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทย เพื่อให้คนรุ่นหลังได้สืบทอด ได้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยและรักษาให้คงอยู่ต่อไป

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ได้รับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เนื่องจากนาฏศิลป์ไทยเป็นที่กล่าวถึงไปทั่วโลกการฝึกเยาวชนได้มีความรู้มีทักษะในวิชาการแสดงพื้นเมือง จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ think pair share โดยให้นักเรียนที่มีทักษะและความชำนาญในวิชา นาฏศิลป์แต่ละชั้นเรียนเป็นผู้ช่วยครูในการฝึกและแนะนำเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจซึ่งประโยชน์หลายประการนอกจากจะทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกฝนหลังจากที่ครูสอนแล้วยังทำให้นักเรียนมี ปฏิสัมพันธ์ภายในคู่ของตนและเป็นการฝึกภาวะผู้นำ ผู้ตามอีกทางหนึ่งด้วย ครูผู้สอนจึงได้ทำการนำกระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ 1 (นาฏศิลป์ 1) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เพื่อนำผลการดำเนินการไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน

1. เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง การแสดงรำวงมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนก่อนใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share

3. ขอบเขตของการดำเนินงาน

3.1 เป้าหมายของการดำเนินงาน

- 3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการดำเนินงาน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเมืองหลวงสน จำนวน 178 คน
- 3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินงาน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเมืองหลวงสน ที่มีทักษะในการปฏิบัติทำรำเรื่อง รำวงมาตรฐาน ต่อกว่า 50 % จำนวน 20 คน

3.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เพื่อศึกษาและพัฒนาการนำรูปแบบการสอน Think Pair Share ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะ 1 (นาฏศิลป์ 1)

3.3 ขอบเขตของระยะเวลา

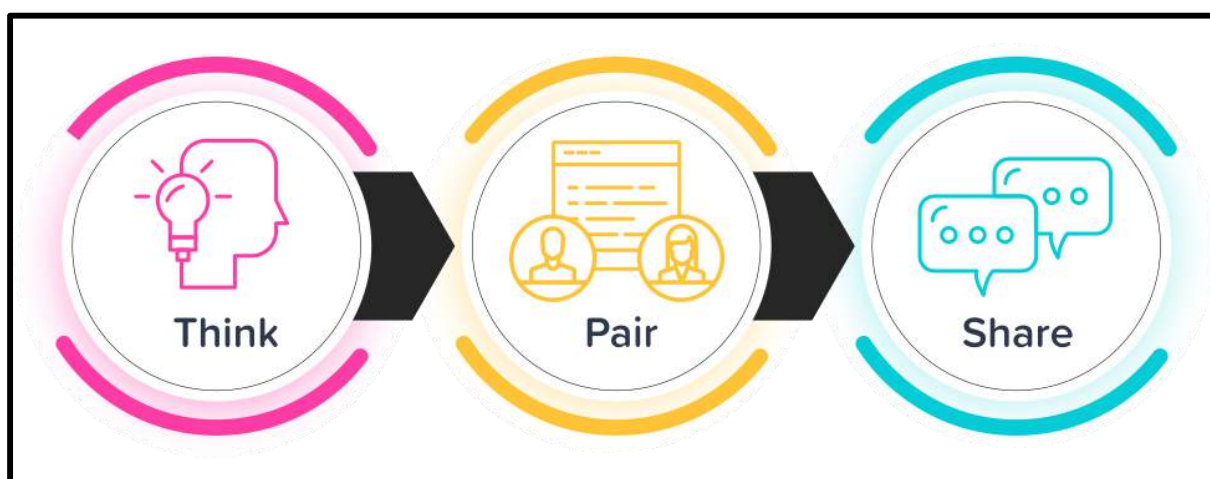
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

4. ประโยชน์ที่จะได้รับ

นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำร่ำ และเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการพัฒนารูปแบบการสอนต่อไป

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

กระบวนการการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำร่ำ การแสดงร่วมาตฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้ดำเนินการตามขั้นตอน Think Pair Share Model ดังนี้

ที่มาของภาพ : <https://lamslearning.medium.com/think-pair-share-learning-strategy-online-d719accb578d>

Think	Pair	Share
เป็นขั้นตอนที่กระทำร่วมกันทั้งชั้นเรียนโดยผู้สอนอธิบายพร้อมสาธิตวิธีการปฏิบัติทำร่ำเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนฝึกปฏิบัติ	เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจับคู่ให้นักเรียนตามเงื่อนไขที่ผู้สอนกำหนด โดยจับคู่ให้นักเรียนที่มีทักษะการปฏิบัติทำร่ำที่สูงคู่กับนักเรียนที่มีทักษะการปฏิบัติทำร่ำที่ต่ำ	เป็นขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนจะสุ่มนักเรียนมานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อ สาธิตการปฏิบัติทำร่ำที่ได้ร่วมกันเรียนรู้จากคู่ของตนเอง

6. ผลการดำเนินการ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share

จากการดำเนินการการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ การแสดงรำวงมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติทำรำสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินทักษะทำรำสูงขึ้น

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share

การเรียนรู้	<i>n</i>	<i>min</i>	<i>max</i>	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>
ก่อนเรียน	20	4	9	6.55	1.6051
หลังเรียน	20	14	19	15.8	1.4726

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน สูงขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีคะแนนสูงสุดคือ 9 คะแนน คะแนนต่ำสุด 4 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.55 คะแนน (*S.D.* = 1.6051) ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share มีคะแนนสูงสุดคือ 19 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 14 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.8 คะแนน (*S.D.* = 1.4726)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนก่อนใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share

ผู้สอนได้เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ก่อนและหลังใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนก่อนและหลังใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share

การเรียนรู้	n	$\bar{x}$	$S.D.$	$t_{\text{คำนวณ}}$	df
ก่อนเรียน	20	6.55	1.6051	-20.7177	19
หลังเรียน	20	15.8	1.4726		

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนโดยเฉลี่ยของนักเรียนก่อนการใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share มีค่าเท่ากับ 6.55 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังการใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share มีค่าเท่ากับ 15.8 ดังนั้น คะแนนโดยเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 9.25 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังจากที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติทำรำ เรื่อง รำวงมาตรฐาน สูงขึ้น

7. ปัจจัยความสำเร็จ

1. นักเรียนให้ความร่วมมือ และมีความพร้อมในการร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่
2. ผู้สอนมีความพร้อมและความตั้งใจที่จะนำกระบวนการสอนมาพัฒนาการและปรับปรุงการสอนอย่างต่อเนื่อง

8. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)

การใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Think Pair Share จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการเรียน เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในชั้นเรียนมีการสื่อสารทางความคิดระหว่างกันและมีบทบาทมากกว่าการเป็นผู้ฟัง

9. บรรณานุกรม

พนิดา สีหิวรรณและคณะ. 2542. ศิลปะการแสดงของไทย. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์คณะกรรมการแห่งชาติ.

อมรา กล้าเจริญ. 2542. สุนทรียนาฏศิลป์ไทย. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์